

Preek 8 – Markus 4: 35-41: “Storm in je leven”.

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegengroet

Psalm 93

Wet

NLB 965 Heer, stuur zelf het schip der kerk.

Gebed

Kinderen: Meer van Galilea.

Zingen: “Je hoeft niet bang te zijn”.

Lezen: Markus 4: 26-41

Kolossenzen 1: 13-20

Psalm 89: 4, 6

Tekst: Markus 5: 41

Preek

Gk 65 Wij weten dat God alles keert

Gebed

Collecten

Gk 145 Heer, onze God, hoe heerlijk is uw naam.

Zegen.

Kinderen: Meer van Galilea.

Een mooi meer in het noorden van Israël.

Vol zoet water en vis.

Dat water is het smeltwater van de sneeuw op de berg Hermon hoog in het noorden.

Het stroomt omlaag. In het meer van Galilea.

Daarna vloeit het water onder aan het meer door de rivier de Jordaan.

Door het Jordaandal, dat daardoor heel groen is: wildernis vol wilde dieren.

In het zuiden stroomt het in de Dode Zee.

Het meer van Galilea.

Het kon daar nogal stormen.

Dat komt onder andere door de enorme verschillen in hoogte en temperatuur van het landschap.

Zo'n 40 kilometer boven het meer van Galilea ligt het Hermongebirge.

Bijna 3000 meter hoog. Op de toppen ligt eeuwige sneeuw.

Het smeltwater van de Hermon daalt af via de Jordaan en mondt uit in het meer van Galilea.

Het meer van Galilea ligt ruim 200 meter onder zeeniveau.

Ruim 3000 meter verschil, dus!

Door de botsing tussen de koude en warme lucht kon het boven het meer van Galilea soms plotseling hevig stormen.

Preek:

“Wie is Jezus?”.

Over die vraag gaat het in Markus: “Wie is Hij toch....?”.

Maar deze vraag “Wie is Jezus?” is wel een andere vraag, dan de vraag “Wie is Geert Wilders?” of “Wie is Arjen Robben?”.

De vraag “wie is Jezus?” raakt je leven namelijk tot op de diepste snaar.

Want Jezus is niet één of andere politicus of een leuke voetballer.

Hij is de Zoon van de almachtige God.

Hij wil jouw Koning zijn. Hij gaf zijn leven voor jou.

Een heel spannende vraag: “Wie is Jezus?”.

Want als Jezus echt de Zoon van God is, als Hij echt zijn leven voor jou gaf, dan moet je daar iets mee. Als Hij de Koning is, als Hij straks recht gaat spreken, dan kun je hem nu niet negeren.

De leerlingen vragen het daarom vol verwondering: “Wie is Hij toch....?!”.
Of zijn we die verwondering al kwijtgeraakt?

Weten we onderhand wel waar we met Jezus aan toe zijn?

En zijn we allang gewend aan zijn wonderlijke kracht? Zijn on aardse liefde?

Als dat zo is, moet u zich nog eens laten meenemen door het verhaal over de storm op het meer. Een bekend verhaal. Maar met een enorme diepte.

Zodat u ook verwonderd vraagt: “wie is Hij toch...?!”.

1. Het lijkt een vreemd verhaal.

Jezus, die boze geesten uitdrijft. Jezus die een storm stilt. Jezus, die op het water loopt.

Is dat nu allemaal echt gebeurd?

Is het niet allemaal verzonnen of aangedikt door de leerlingen?

Nee.

Want al de verhalen over Jezus zijn duidelijk ooggetuigen-herinneringen.

Het evangelie van Markus zit vol met details.

En die details kunnen alleen maar van ooggetuigen komen.

Details over het groene gras. Over een boot van waaruit Jezus sprak. Over een boot en een andere boot, waarin Jezus overstapt. Over een kussen waarop Jezus slaapt. Achterin de boot. ....

Wat is de zin van al deze details?

Veel.

Eerst denk je: dit is een legende.

Maar waarom dan al die details? Ze lijken nutteloos voor het verhaal. Het moeten de herinneringen van iemand zijn. Dit is geen legende. Dit is echt gebeurd.

Het is eigenlijk een manier van beschrijven zoals wij dat nu kennen. Bijna een soort van krantenverslag. De feiten. Het is echt gebeurd in de echte wereld in de echte geschiedenis.

Belangrijk: want mensen kunnen wel eens zeggen: ‘Ja, ik zou wel christen willen zijn, maar ik kan niet alles geloven wat in de bijbel staat.

En sommige woorden van Jezus vind ik mooi, maar anderen niet.

Over naastenliefde zegt Jezus mooie dingen, maar over huwelijk en seksualiteit is Hij wel erg ouderwets’.

Maar, wacht even!

Dat kan niet.

Jezus is echt opgestaan uit de dood of niet.

Als het niet waar is, dan kun je alles geloven wat jij wilt.

Maar als het wel echt in onze geschiedenis is gebeurd, dan is Jezus de zoon van God en is alles waar wat Hij gedaan heeft. En dan is alles wat Hij leert waardevol en waar.

Of alles is goed en waar. Of niets is goed en waar.
Over Jezus' woorden kun je niet onderhandelen of even wegschuiven.

Daar komt bij: wat heb je aan een Jezus die niet echt is opgestaan en die niet Gods Zoon is als jij in de storm van dit leven zit? Wat heb je aan een Jezus zonder macht?

2. De geschiedenis eindigt met een vraag vol diepe bewondering: "Wie is dit toch...?".
Want er barst een vreselijke storm los boven het meer van Galilea.
De golven beuken tegen de boot. De boot maakt water en dreigt te zinken. Zelfs die stoere, ervaren vissers zijn nu doodsbang. Ze schreeuwen: "We vergaan!".

Ze maken Jezus wakker en roepen: "Wordt wakker: we vergaan!!".
En wat doet Jezus?
Is hij ook bang?
Of staat hij op en stilt hij de storm met machtige gebaren?
Nee, het is allemaal heel eenvoudig.
Hij zegt alleen maar: "Zwijg! Wees stil!".
Zoals je dat tegen een kind kunt zeggen, dat vervelend is: "Mond dicht en zitten!".
Jezus spreekt tegen een orkaan, alsof hij tegen een kind spreekt: "Zwijg en wees stil".

En wat gebeurt er?
Niet alleen de wind gaat liggen, maar de zee ook!
Het werd in één keer doodstil. Het water wordt glad als een spiegel.
Dat de wind in één keer gaat liggen, kan nog toeval zijn.
Maar wie de zee kent, die weet: na een storm kan het water nog uren lang wild en onrustig golven.
Maar zelfs het water wordt in een keer stil.
En onderstreept zo het wonder.

Dit wonder spreekt te meer, als je bedenkt, dat de zee in die dagen een grote macht was. Gevaarlijk.
Onberekenbaar. In de zee schuilden monsters en goden. De Leviathan en Rachab.
Die kreeg je nooit in je macht.
De zee is vernietigend sterk. Daar kan een mens niet tegenop.

Alleen God kan de zee temmen.
Maar Jezus doet het hier ook!
En Hij roept daarbij geen hogere macht aan. Geen grote gebaren of toverspreuken.
Hij roept niet: "In de naam van...".
Nee: "Zwijg en wees stil!".
Alsof hij een kind aanspreekt.
Jezus roept geen hogere macht aan, want Hij is de hoogste macht.
Het universum bestaat door hem! We lezen het in Kolossenzen 1.
Nu begrijp je iets van de diepe verwondering van de discipelen: 'Wie is Hij toch...?!'.

En wat betekent dat voor ons?
Er zijn twee opties.
Of deze wereld is het produkt van een storm.
Van een Big bang.
En dan zijn wij er dus door puur toeval.
Als de zon is opgebrand is alles voorbij en zal niemand meer weten wat er was.
Maakt dus niet uit hoe je leeft. Mag je helemaal zelf weten.

Óf: Jezus is wie hij zegt dat Hij is. De almachtige Zoon van God. Heer over de storm. Dan is er veiligheid. Dan is er zin in het leven.

Als er alleen maar storm is, is alles zonder zin.

Maar als er een Heer van de storm is, als Jezus echt is en is wie hij zegt, dan is er hoop en liefde en toekomst.

Alleen: Als Jezus echt de Zoon van God is, almachtig, dan verlies je wel de controle over je leven. Je kunt niet doen wat je maar wilt goed of kwaad. Want er is een Heer. Een almachtige.

Dan moet je voor hem buigen en alles in zijn handen leggen. Dan kun je alle kwaad maar beter wegdoen en Hem volgen.

Als hij niet echt heer over de storm is, als het maar een verhaaltje is, dan kun je beter de paar jaar dat je leeft doen wat je leuk vindt, want daarna is alles voorbij.

Als Hij God is kun je maar beter buigen en luisteren naar zijn woorden.

3. Nog één belangrijk ding. Kijk maar eens naar de discipelen.

Want de discipelen zijn bang voordat Jezus de storm stilt.

Ze schreeuwen van angst.

Maar als Jezus de storm gestild heeft, zijn ze nog veel banger!

Dan zijn ze doodsbang.

Voor Jezus.

Hun angst groeit alleen maar!!

Kijk maar wat er gebeurt: de storm jaagt de golven hoog op. De golven slaan over het schip heen. De leerlingen proberen het water eruit te hozen, maar het lukt ze niet en ze zullen over een paar minuten zinken en verdrinken.

Ondertussen ligt Jezus achterin de boot op een kussen te slapen.

De leerlingen schreeuwen hem wakker: "Wij vergaan en u ligt te slapen! Kan u dat niets schelen?!!

Ja, en welke christen kent dit niet in zijn of haar leven?

Je gaat door moeilijke tijden. Je zinkt.

Alles gaat verkeerd.

Verdriet, ziekte, tegenslag, maar je merkt niets van God.

Het lijkt alsof hij slaapt.

Zoals bij die leerlingen. Ze roepen: 'U slaapt, terwijl wij in nood zijn!! En het maakt u niet uit. Als u van ons hield, zou u dit niet laten gebeuren! Als u van ons hield, zou u ons helpen in de storm!'. 'Als u van ons hield, zou u al die pijn niet in mijn leven toelaten. Als u van mij hield.....'.

Jezus wordt wakker. Stilt de storm. En draait zich naar zijn leerlingen.

En wat zegt hij?

Zegt Hij: "Ik begrijp hoe jullie je voelen. Het spijt me!"?

Nee.

Hij zegt: 'Waarom hebben jullie zo weinig moed? Waarom zijn jullie zo bang?'.

Ja, die leerlingen waren bang, dat ze zouden verdrinken.

Maar achter die angst zit een veel diepere angst: 'We zijn vooral bang, dat u niets om ons geeft. Dat u niet van ons houdt. Anders had u niet geslapen, toen wij zo in nood waren en bang'.

De leerlingen zijn bang voor de storm. Maar nog banger voor Jezus.

De storm heeft ongelofelijke kracht. Je kunt een storm niet beteugelen.

Jezus heeft nog veel grotere kracht! En je hebt Hem ook niet onder controle!

Maar: wat is dan het verschil?

Tussen Jezus en die storm?

Er is een groot verschil: die storm houdt niet van je. Jezus wel.
Hij gaf zijn leven voor jou.
De storm niet. Die neemt jouw leven.

De natuur is uiteindelijk hard. Je kunt ziek worden. Gehandicapt. Blind. Een ongeluk krijgen. En op een dag zul je sterven. Vroeg of laat.
Er zijn aardbevingen, hongersnoden, oorlogen, overstromingen, epidemiën en vulkanen vol vuur. De natuur is heel gewelddadig. Overweldigend. Niet te beteugelen.
En op een dag kom je om in de storm van het leven.

Jij gaat in je nood naar Jezus.
Maar je ontdekt, dat je ook Hem kun niet kunt beteugelen.
“Hij laat dingen in mijn leven gebeuren, die ik niet begrijp. Die pijn doen. Hij doet dingen, die ik helemaal niet snap”.
Maar Hij zegt: “Ik ben God en ik kan zelfs een storm stillen. Maar als ik zo groot en machtig ben, dan kan ik je ook door moeilijke tijden heen laten gaan zonder dat jij dat misschien begrijpt”.
Was dat ook niet Gods antwoord aan Job?

Wat is dan het verschil?
Tussen de krachten in de natuur en de macht van Jezus?
Jezus ' macht is vervuld van liefde voor jou.
Dat is het verschil.

En als je dat weet kun je vertrouwen hebben. Ook als het stormt in je leven.
Als God almachtig is en wijs en eeuwig, dan kan hij redenen hebben, die jij niet begrijpt.
Als God God is, dan heeft Hij recht op jouw aanbedding en vertrouwen. Dan gaat zijn wil en denken natuurlijk hoog boven mijn denken uit.
De enige plaats waar ik veilig ben is in zijn wil. In zijn hart.
Dat is het oog van de storm.
God zelf.

Zijn macht is natuurlijk onbeteugelbaar voor mij. Onnavolgbaar.
God is geen schoothondje. Hij is God.

Jezus kan je door moeilijke tijden laten gaan, ook al heeft hij je lief. Dia
En je kunt ook door die moeilijke tijden gaan omdat je weet, dat Hij je liefheeft.
Als je overtuigd bent van mijn liefde voor je, dan kun je rustig blijven ook al stormt het in je leven.

Ja, en wij weten nog meer dan die discipelen.
Dingen, die de leerlingen nog niet wisten.
Wij weten, dat Jezus dwars door de storm van Gods toorn is gegaan en de haat van de mensen.
Het kruis heeft zijn leven gebroken.
De Almachtige liet zich breken en vernederen. Voor ons.
Zo heeft Hij zelfs deze storm voor ons gestild.
De storm van zonde en dood.
De storm van Gods brandende verontwaardiging over onze zonden.
En deze storm is de enige storm, waarin we echt kunnen omkomen. Voor eeuwig.

In Gethsemane ziet Jezus de brekende storm van Gods toorn op zich afkomen. De pijn van de eenzaamheid. De bijtende spot van de mensen.
Hij kruipt over de grond van angst.
En zijn discipelen slapen.
Hij vraagt dan zijn leerlingen: “Hadden jullie niet een uurtje met mij kunnen waken?”.

En kan Jezus dat ook niet vaak tegen ons zeggen?

Wij kunnen soms tegen God zeggen: "Waarom slaapt u en helpt u ons niet!!?".

Maar heeft de HERE niet vaker recht om tegen ons te zeggen: 'Waarom word je niet wakker? Slaap je je roes weer uit?'.
.

Jezus heeft zo –volkomen alleen- deze storm voor ons gestild.

De storm op het meer van Galilea is nog maar een voorteken.

Hij gaat nog meer stormen stillen. De storm van het kwaad.

Hij gaat de dood ontmantelen.

De oorlog ontwapenen.

Ziekten doden.

Het is nog maar een voorspel: straks is er zelfs geen zee meer.

Zo eindigt de bijbel: "Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Want de eerste hemel en de eerste aarde zijn voorbij, en de zee is er niet meer".

Dan is het paradijs weer terug.

Jezus heeft dat beloofd.

Zijn woord is vol macht.

Amen.